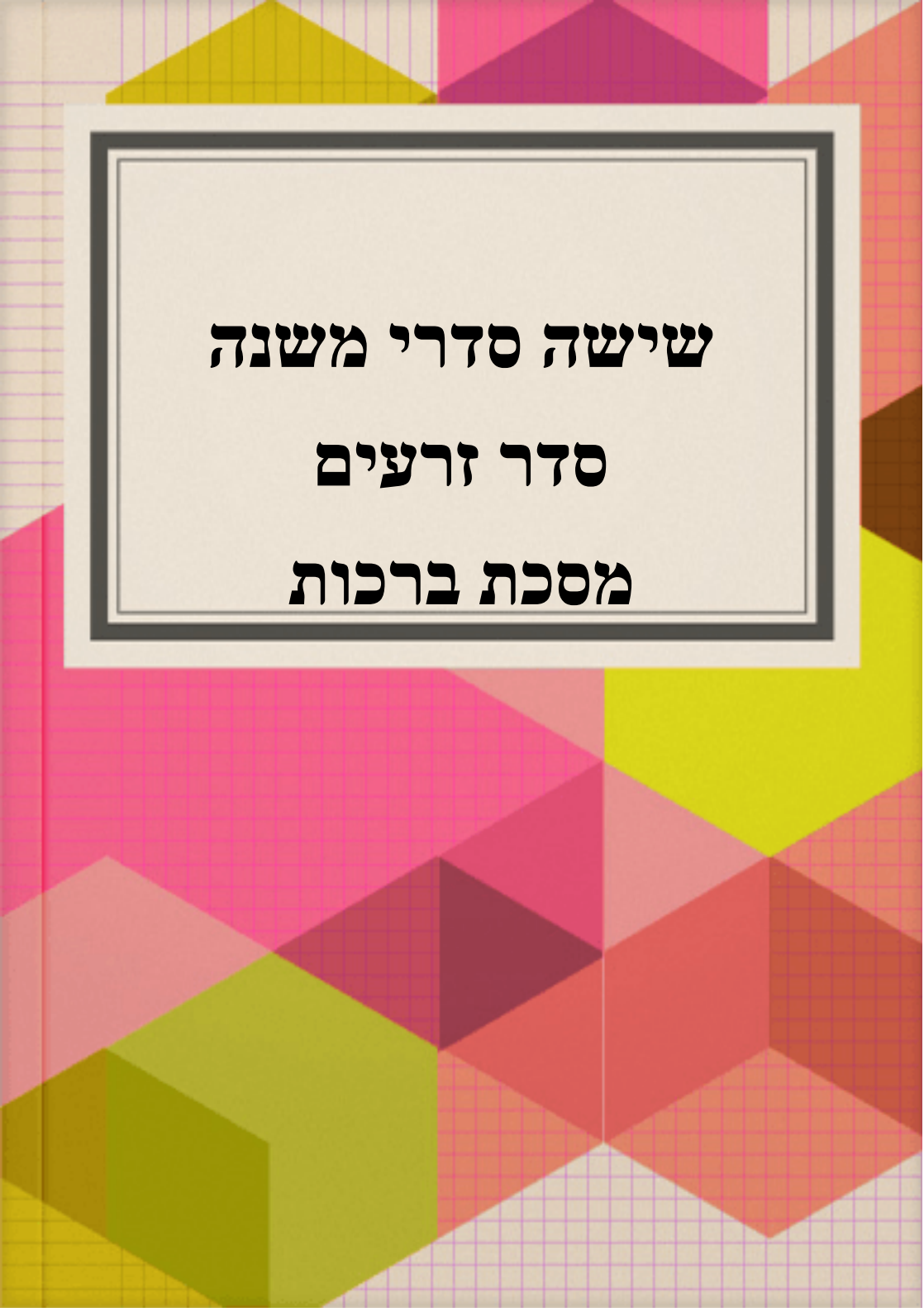

שישה סדרי משנה

סדר זרעים

מסכת ברכות

פרק א

א,א

מֵאִמְתִּי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּעֶרְבִית. מַשְׁעָה שְׁהִכְהִנִּים נִכְנָסִים לֶאֱכֹל
בְּתֵרוֹמָתוֹ, עַד סוֹף הָאֲשִׁמוּרָה הָרְאִשׁוֹנָה, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, עַד חֲצוֹת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַד שְׁיַעְלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. מַעֲשֶׂה
שֶׁבָּאוּ בָנָיו מִבֵּית הַמִּשְׁתֶּה, אָמְרוּ לוֹ, לֹא קָרִינוּ אֶת שְׁמַע. אָמַר לָהֶם, אִם
לֹא עָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר, חִיבִין אַתֶּם לְקִרוֹת. וְלֹא זֶה בְּלִבְדּוֹ, אֶלָּא כָּל מֶה
שֶׁאָמְרוּ חֻכָּמִים עַד חֲצוֹת, מִצּוֹתוֹ עַד שְׁיַעְלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. הַקָּטָר חֲלָבִים
וְאַבְרִים, מִצּוֹתוֹ עַד שְׁיַעְלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. וְכָל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד, מִצּוֹתוֹ
עַד שְׁיַעְלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. אִם כֵּן, לָמָּה אָמְרוּ חֻכָּמִים עַד חֲצוֹת, כִּדִּי
לְהַרְחִיק אֶת הָאָדָם מִן הָעֵבֶרָה

א,ב

מֵאִמְתִּי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחְרִית. מִשְׁיַכִּיר בֵּין תִּכְלֹת לְלִבּוֹ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר, בֵּין תִּכְלֹת לְכִרְתִּי. וְגוֹמְרָה עַד הַנִּץ הַחֲמֵה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, עַד
שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת, שָׁכַן דֶּרֶךְ בְּנֵי מְלָכִים לַעֲמֹד בְּשָׁלֹשׁ שָׁעוֹת. הַקּוֹרָא מִכָּאן
וְאֵילָךְ לֹא הִפְסִיד, כְּאָדָם הַקּוֹרָא בַּתּוֹרָה

בֵּית שְׁמַאי אומרים, בְּעֶרְב כָּל אָדָם יטו ויקראו, ובבקר יעמדו, שנאמר
(דברים ו) ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים, כל אדם קורא כדרךכו,
שנאמר (שם) ובלכתך בדרך. אם כן, למה נאמר ובשכבך ובקומך, בפעם
שפני אדם שוכבים, ובפעם שפני אדם עומדים. אמר רבי טרפון, אני
הייתי בא בדרך, והטתי לקרות, כדברי בית שמאי, וסכנתי בעצמי מפני
הלסטים. אמרו לו, כדי היית לחוב בעצמך, שעברת על דברי בית הלל

בשחר מברך שמים לפניך ואחת לאחריה, ובערב שמים לפניך ושמים
לאחריה. אחת ארפה ואחת קצרה. מקום שאמרו להאריך, אינו רשאי
לקצר. לקצר, אינו רשאי להאריך. לחתם, אינו רשאי שלא לחתם. ושלא
לחתם, אינו רשאי לחתם

מזכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר בן עזריה, הרי אני כבן
שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן
זומא, שנאמר (דברים טז) למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך. ימי חייך, הימים. כל ימי חייך, הלילות. וחכמים אומרים, ימי
חייך, העולם הזה. כל ימי חייך, להביא לימות המשיח

פרק ב

ב,א

הָיָה קוֹרָא בַּתּוֹרָה, וְהִגִּיעַ זְמַן הַמִּקְרָא, אִם כֵּן לְבוֹ, יֵצֵא. וְאִם לֹא, לֹא יֵצֵא. בַּפְּרָקִים שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד וּמִנְשִׁיב, וּבְאֻמָּצֵע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַיִּרְאָה וּמִנְשִׁיב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּאֻמָּצֵע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַיִּרְאָה, וּמִנְשִׁיב מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, בַּפְּרָקִים שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, וּמִנְשִׁיב שְׁלוֹם לְכָל אָדָם:

ב,ב

אֵלּוּ הֵן בֵּין הַפְּרָקִים, בֵּין בִּרְכָה רִאשׁוֹנָה לְשֵׁנִיָּה, בֵּין שֵׁנִיָּה לְשִׁמְעָה, וּבֵין שִׁמְעָה לְוְהָיָה אִם שִׁמְעָה, בֵּין וְהָיָה אִם שִׁמְעָה לְוִיֵּאמָר, בֵּין וִיֵּאמָר לְאַמֶּת וְיִצִּיב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בֵּין וִיֵּאמָר לְאַמֶּת וְיִצִּיב לֹא יִפְסִיק. אָמַר רַבִּי יְהוֹנָשָׁא בֶן קַרְחָה, לָמָּה קִדְּמָה שִׁמְעָה לְוְהָיָה אִם שִׁמְעָה, אֶלָּא כְּדֵי שִׁיקְבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם תְּחִלָּה, וְאַחֲרַיִךְ יִקְבֵּל עָלָיו עַל מַצּוֹת. וְהָיָה אִם שִׁמְעָה לְוִיֵּאמָר, שׁוֹהֵיָה אִם שִׁמְעָה נוֹהֵג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וִיֵּאמָר אֵינוֹ נוֹהֵג אֶלָּא בַּיּוֹם יִחָזֵר לְמָקוֹם שִׁטְעָה:

ב,ג

הַקּוֹרֵא אֶת שְׁמַע וְלֹא הִשְׁמִיעַ לְאָזְנוֹ, יֵצֵא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, לֹא יֵצֵא. קָרָא
וְלֹא דִקְדֵּק בְּאוֹתֵיּוֹתֶיהָ, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר יֵצֵא, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לֹא יֵצֵא.
הַקּוֹרֵא לְמַפְרֵעַ, לֹא יֵצֵא. קָרָא וְטָעָה, יַחְזֹר לְמָקוֹם שֶׁטָּעָה

ב,ד

הָאֱמִינִין קוֹרִין בְּרֹאשׁ הָאֵילָן אוֹ בְּרֹאשׁ הַנֶּדְבֶּךְ, מִה שֶׁאֵינָן רִשְׁאִין לַעֲשׂוֹת
כֵּן בַּתְּפִלָּה

ב,ה

חָתָן פָּטוּר מִקְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן עַד מוֹצָאֵי שַׁבָּת, אִם לֹא עָשָׂה
מַעֲשֵׂה. מַעֲשֵׂה בְּרַבָּן גַּמְלִיאֵל שֶׁקָּרָא בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן שְׁנָשָׂא. אָמְרוּ לוֹ
תַּלְמִידָיו, לֹא לְמַדְתָּנוּ, רַבֵּנוּ, שֶׁחָתָן פָּטוּר מִקְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה הָרִאשׁוֹן.
אָמַר לָהֶם, אֵינִי שׁוֹמֵעַ לָכֶם לְבָטֵל מִמֶּנִּי מַלְכוּת שָׁמַיִם אֲפִלּוּ שָׁעָה אַחַת

ב,ו

רַחֵץ לִילָה הָרִאשׁוֹן שְׁמִתָּהּ אֲשֶׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ תַּלְמִידָיו, לֹא לְמַדְתָּנוּ, רַבֵּנוּ,
שֶׁאֵבֵל אֲסוּר לְרַחֵץ. אָמַר לָהֶם, אֵינִי כְּשֶׁאָר כָּל אָדָם, אֲסֻטְנִים אֲנִי

בז,

וּכְשֶׁמֶת טָבִי עֲבָדוֹ, קִבַּל עָלָיו תְּנַחוּמִין. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו, לֹא לְמַדְתָּנוּ
רִבְנוֹ, וְשֵׁאִין מִקְבָּלִין תְּנַחוּמִין עַל הָעֲבָדִים. אָמַר לָהֶם, אֵין טָבִי עֲבָדִי כְּשֶׁאֶר
:כָּל הָעֲבָדִים, כְּשֶׁר הָיָה

בח,

חָתָן אִם רָצָה לְקָרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע לִילָה הָרִאשׁוֹן, קוֹרֵא. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, לֹא כָּל הָרוֹצֶה לְטַל אֶת הַשֵּׁם יְטַל

פרק ג

גא,

מִי שֶׁמֶתוֹ מוּטָל לְפָנָיו, פְּטוּר מִקְרִיאַת שְׁמַע, מִן הַתְּפִלָּה וּמִן הַתְּפִלִּין.
בּוֹשָׁאֵי הַמָּטָה וְחִלּוּפֵיהֶן וְחִלּוּפֵי חִלּוּפֵיהֶן, אֶת שְׁלֹפְנֵי הַמָּטָה וְאֶת שְׁלֹאֲחֵר
הַמָּטָה, אֶת שְׁלֹמָטָה צֶרֶךְ בָּהֶן פְּטוּרִים, וְאֶת שֵׁאִין לַמָּטָה צֶרֶךְ בָּהֶן חִיבִין.
:אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ פְּטוּרִים מִן הַתְּפִלָּה

גב,

קָבְרוּ אֶת הַמֵּת וְחִזְרוּ, אִם יְכוּלִין לְהַתְּחִיל וּלְגַמֵּר עַד שֶׁלֹּא יִגְיַעוּ לַשּׁוֹרָה,
יִתְּחִילוּ. וְאִם לֹאוֹ, לֹא יִתְּחִילוּ. הָעוֹמְדִים בַּשּׁוֹרָה, הַפְּנִימִים פְּטוּרִים,
:וְהַחִיצוֹנִים חִיבִין

ג,ג

נָשִׁים וְעֶבְדִּים וְקַטְנִים פְּטוּרִין מִקְרִיאַת שְׁמַע וּמִן הַתְּפִלִּין, וְחַיִּבִּין בַּתְּפִלָּה
:וּבְמִזוּזָה, וּבְבִרְכַּת הַמָּזוֹן

ג,ד

בְּעַל קָרִי מְהֵרָה בְּלִבּוֹ וְאֵינוֹ מְבָרֵךְ, לֹא לְפָנֶיהָ וְלֹא לְאַחֲרֶיהָ. וְעַל הַמָּזוֹן
מְבָרֵךְ לְאַחֲרָיו, וְאֵינוֹ מְבָרֵךְ לְפָנָיו. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְבָרֵךְ לְפָנֶיהֶם
:וּלְאַחֲרֵיהֶם

ג,ה

הָיָה עוֹמֵד בַּתְּפִלָּה, וְנִזְכֵּר שֶׁהוּא בְּעַל קָרִי, לֹא יִפְסִיק, אֶלָּא יִקְצֹר. יֵרֵד
לְטָבֵל, אִם יָכוֹל לַעֲלוֹת וּלְהִתְפַּסּוֹת וּלְקִירוֹת עַד שֶׁלֹּא תִגַּץ הַחֲמָה, יַעֲלֶה
וְיִתְפַּסֶּה וְיִקְרָא. וְאִם לֹא, יִתְפַּסֶּה בַּמַּיִם וְיִקְרָא. אָבֵל לֹא יִתְפַּסֶּה, לֹא בַּמַּיִם
הָרְעִים וְלֹא בַּמַּיִם הַמְּשֻׁרָה, עַד שֶׁיִּטִּיל לְתוֹכָן מַיִם. וְכַמָּה יִרְחִיק מֵהֶם וּמִן
:הַצּוֹאָה, אַרְבַּע אַמּוֹת

ג,ו

זָב שֶׁרָאָה קָרִי, וְנִדָּה שֶׁפָּלְטָה שְׂכַבַּת זֶרַע, וְהַמְּשַׁנֶּשֶׁת שֶׁרָאָתָה נִדָּה, צָרִיכִין
:טְבִילָה, וְרַבִּי יְהוּדָה פּוֹטֵר